

CKoster, gehouden te Lansingerland 09.10.2022

Gezang. 13: 1, 2, 3

L: Markus 15: 1 -15

Psalm 31: 3, 4

T: HC **Zondag 15**

Gezang 13: 4, 5, 6

Psalm 42: 5

Psalm 118: 5

Geliefde gemeente van de Heere Jezus Christus,

Met de behandeling van Zondag 15 maken wij een grote sprong. Zondag 14 sprak over de Here Jezus die ontvangen was van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria. En Zondag 15 over het lijden onder Pontius Pilatus. Van de geboortedag van Gods Zoon op deze aarde, naar Zijn sterfdag.

Het lijkt wel alsof de Apostolische Geloofsbelijdenis zegt: 'alles wat tussen de geboorte en het sterven van de Here Jezus ligt, dat is niet zo belangrijk'. Slaan ze als het ware over in de Apostolische Geloofsbelijdenis. Dat is natuurlijk niet de bedoeling.

De Catechismus laat dat ook zien dat het andersom is. Heel het leven van de Heere Jezus Christus, zegt de Catechismus, is één lijdensweg. De Here Jezus die gekomen is om het lijden onder Gods toorn te dragen, Zijn hele leven lang.

Dit werd ook genoemd bij de geboorte van de Heere Jezus, "Hij zal Jezus heten, want Hij is het die Zijn volk zal verlossen van de zonde". En ook Johannes de Doper die zegt dat, "zie het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt". Dat is de bestemming van Zijn leven, niet alleen aan het einde, maar Zijn hele leven lang.

Vanmiddag willen wij vooral letten op het einde, het zwaartepunt van de Here Jezus Zijn lijden, onder Gods toorn. De dag van Zijn sterven, het lijden onder Pontius Pilatus, aan de hand van Marcus 15. Het thema van de preek is:

De veroordeling van Jezus Christus

1) door Pontius Pilatus

2) voor de gelovigen

In Marcus 15 zien wij eigenlijk heel kernachtig de veroordeling van de Here Jezus beschreven. De Joodse leiders hadden de Here Jezus gevangen genomen, en ze leverden Hem uit aan Pilatus. Aan hem, Pilatus de rechter, was het de taak om recht te spreken, om een eerlijk oordeel te vellen. En daarom start Pilatus zijn verhoren.

Maar meteen na het eerste verhoor is Pilatus verbaasd. De Here Jezus geeft antwoord op de eerste vraag, maar Zijn antwoord is onduidelijk. "Bent U de Koning van de Joden?", vraagt Pilatus. "U zegt het", zegt Jezus. Dat antwoord is wel

bevestigend, is wel positief, maar tegelijk niet rond uit “ja”. Pilatus die wil daarom zijn verhoor verder gaan, maar dat kan niet. De Here Jezus zwijgt.

De zaak moet voor Pilatus duidelijk zijn. Er is geen aanklacht met bewijs tegen Jezus. Pilatus die kan en mag Jezus niet ter dood veroordelen. Er is geen zaak, hij moet de Here Jezus loslaten.

Maar Pilatus die laat de Here Jezus niet meteen los, hij gaat eerst in discussie met de Joden, en hij probeert met drie pogingen de Joodse leiders er van te overtuigen dat Jezus onschuldig is.

Hij stelt de Joden voor die eerste keuze, “wie wilt u dat ik vrij laat, Barabbas of Jezus?” Als het volk dan kiest voor Barabbas, dan doet hij de tweede poging, “ja, maar wat moet ik dan met Jezus doen?” En ze schreeuwen het uit, “kruisig Hem”. En dan die derde poging, “ja, maar wat heeft Hij dan gedaan? Wat is dan uw aanklacht tegen Hem?” Hij krijgt geen antwoord. Het enige wat de menigte des te harder schreeuwt is, “kruisig Hem!”

En uiteindelijk geeft Pilatus daar aan toe. “Laat Jezus dan maar gekruisigd worden”.

Als we deze verzen zo overzien broeders en zusters, dan zien we hier eigenlijk een machtsstrijd. Pilatus aan de ene kant, de Joden aan de andere kant. Pilatus met het bevoegde gezag, als rechter geroepen om recht te spreken, eerlijk te oordelen. De Apostolische Geloofsbelijdenis die zegt ook; geleden onder Pilatus, onder de bevoegdheid van de rechter, onder de verantwoordelijkheid van iemand die recht moet spreken naar de wet.

De Here Jezus is niet gestorven aan een ziekte. De Here Jezus is niet omgekomen in een ongeluk. Nee, het bevoegde gezag heeft naar onderzoek hem veroordeeld. De dood is een straf naar de veroordeling door de bevoegde instantie Pilatus. De Catechismus die zegt dat ook; de wereldlijke rechter heeft hem veroordeeld. En daarin klinkt het oordeel van God door.

En dat Apostolische Geloofsbelijdenis de naam Pilatus noemt heeft nog een tweede reden. De Catechismus noemt dat niet, maar het is wel mooi en belangrijk. Want het is ook een historisch bewijs.

De Apostolische Geloofsbelijdenis noemt slechts twee mensen bij naam. De ene is Maria, gelovige vrouw, moeder van de Here Jezus. En de ander is een heiden, Pilatus. Juist hij wordt hier genoemd om te onderstrepen dat het echt gebeurd is. Het is geen fabel, geen fantasieverhaal, nee, het is een feit. in onze geschiedenis toen en daar in de periode dat Pilatus rechter was, in Judea.

Pilatus is wel bevoegd, machthebber, met gezag, maar toch blijkt wel uit deze geschiedenis, in deze zaak heeft hij allesbehalve macht en gezag. Terwijl hij een eerste poging doet om Jezus te bevrijden, komt hij uiteindelijk zo onder druk dat hij met zijn uitspraak zichzelf bevrijd. Bevrijd van de moeilijkheden vanuit de Joden, in die toch al zo onrustige dagen rondom het Pascha. Hij kiest de makkelijkste uitweg voor hemzelf, ‘dan ben ik er maar vanaf’. “Laat Jezus gekruisigd worden”.

Een machtsstrijd die gewonnen is door de Joodse leiders. Zij zetten met krachten hun wil door, en met effect. Het begon met valse duivelse plannen tegen Jezus, werd uitgevoerd in zijn gevangenneming, ze volharden in de discussie tegen Pilatus, en het wordt voltooid in het oordeel naar hun hart: de kruisiging.

Maar welke machtsstrijd is het werkelijk? Het gaat hier niet alleen maar om de vraag: wie heeft het hier voor het zeggen, de Joden of Pilatus? Nee, het gaat hier om één vraag: geloof je in God en geloof je in Zijn Zoon Jezus Christus, of verwerp je Hem?

En dat zien we als we kijken naar die keuze waar Pilatus de mensen voor stelt. "Wie kiest u?" zegt hij. "Barabbas of Jezus. Wie kiest u, die bendeleider die in een opstoot iemand gedood heeft, die met geweld en kracht zijn eigen positie kiest. Of Jezus, die met liefde regeert, die wel scherp is in Zijn spreken en oordelen, maar zonder geweld. Ja, die Zichzelf laat gevangen nemen, en die niet de minste moeite lijkt te nemen om Zichzelf te verdedigen. Een zwijgende Koning".

Er zijn aanwijzingen dat Barabbas ook de naam Jezus droeg, als voornaam. Een veel voorkomende naam in die tijd. En dat Barabbas een soort bijnaam was. Dat betekent letterlijk: de zoon van de vader, of zoon van de rabbi. En dan is het natuurlijk helemaal ironisch. "Welke jesus kiest u, hij die Barabbas wordt genoemd, of Hij die Zich de Koning van de Joden noemt. Welke jesus?"

En we weten het antwoord. Ze kiezen die jesus die werkt met kracht en geweld, en zelfs over lijken gaat. "Laat die Jezus van Nazareth maar zitten, die hoeven we niet".

Nu broeders en zusters, feitelijk zijn niet alleen die Joodse leiders van toen geplaatst voor die keuze: welke jesus kiest u? Is het niet dat ook wij steeds weer in geloof voor die keuzes staan.

Willen wij echt verlost worden door Jezus Christus? Deze Man die zo weerloos en machteloos lijkt. Die roemloos ten onder lijkt te gaan. Is het niet zo dat Zijn weerloos lijden, ook bij ons, zomaar weerstand kan oproepen.

Hulp krijgen van een Koning die Zichzelf niet eens kan verdedigen? Gered worden door een Verlosser die niet eens een krachtig pleidooi kan houden voor de rechter, als het erop aankomt? Een Verlosser die wel andere kan helpen en genezen en troosten en bemoedigen, maar Zichzelf redden, dat kan Hij niet.

Wij weten natuurlijk dat de Here Jezus uiteindelijk heeft overwonnen, en dat het wel lijkt alsof Hij zwak is, maar dat Hij nu alle macht heeft in de hemel en op de aarde. Maar weet wel broeders en zusters, ook vandaag laat de Here Jezus Zijn volgelingen kruis dragen. Een leven leiden waarin Zijn kracht echt altijd lang niet zichtbaar is. Sterker nog, een leven leiden van zwakte, en kwetsbaarheid.

Open Doors is een instantie die bijhoudt hoeveel gelovigen op de aarde vervolgd worden. Weet u hoeveel dat er ongeveer zijn volgens hen? 360 miljoen christenen. Die lijden zeer zware tot extreme vervolgingen. Ze geven op hun website aan, dat is 1 op de 7 christenen op aarde. Worden vervolgd, verdrukt, geslagen, gevangen genomen, gemarteld, gedood. Alleen maar om het feit dat zij de Here Jezus kennen

als hun Koning. Een leven waarin de macht en de majesteit van de Here Jezus ver weg lijkt.

Ik noem dit niet zomaar christenvervolging. Het Evangelie van Marcus is geschreven in de verschrikkelijke tijd van keizer Nero. Een tijd, dat weet u, van zware christenvervolgingen.

Moet u indenken dat zij dat Evangelie van Marcus lezen. Dan lezen zij niet alleen maar over het lijden van Jezus Christus, maar dan ervaren zij, om het zo maar even te zeggen, die zwakte van Koning Jezus ook in hun eigen leven. In hun leven is het echt niet zichtbaar dat Jezus alle macht heeft in de hemel en op de aarde.

Waarom grijpt Jezus niet in, als in de tuin van keizer Nero, de tuin verlicht wordt, door brandende christenen.

Zij wisten, geloven in Jezus Christus is geen leven van roem en macht en eer. Dan is die vraag levensgroot: wil je bij deze Koning Jezus horen, die Zijn macht en majesteit openbaart in zwakte. Jezus die zo zwak lijkt en zo kwetsbaar en zo machteloos.

Kies je voor Barabbas die verlost met geweld, en kracht, en grote invloed? Of voor Jezus, kwetsbaar.

Is het dan niet zo, broeders en zusters, dat het ook voor ons, soms zo moeilijk kan zijn, om inderdaad gelovig te kiezen voor deze Jezus. Wij mensen kiezen niet voor de zwakte, van genade om niet. Wij mensen kiezen niet uit onszelf voor een ander die helpt, zonder dat wij iets daaraan kunnen bijdragen. Wij mensen kiezen zo snel voor het zelf doen, en het zelf opkomen, en ons zelf willen redden. Net als de Joden die schreeuwen, "geef ons maar Barabbas, Jezus hoeven wij niet, die zwakkeling, kruisig Hem, weg met Hem!"

En juist die weg, juist die weg van lijden en sterven, waar de Catechismus belijdenis van doet, en waar Marcus 15 over spreekt, juist die weg is Gods weg.

Tweede gedeelte

De weg van verlossing die God geeft **aan eenieder die gelooft**. Dat is het tweede gedeelte van de preek.

De Catechismus die laat dat met grote nadruk terugkomen. Here Jezus heeft het alles geleden, voor de gelovigen, voor de Zijnen. De Here Jezus moest dit alles lijden en dragen, om Zijn volk te redden van de zonden. Om de gelovigen aan het eeuwig oordeel te laten ontsnappen.

Het offer van de Here Jezus dat zo zwaar, zo intens was, want Hij droeg Gods toorn tegen de zonde van het hele menselijke geslacht, zegt de Catechismus. De toorn van God tegen de zonde van het hele menselijke geslacht.

Zijn offer, die genoeg genade bevat voor alle mensen. Hoeveel mensen zich ook zouden bekeren, ik spreek even menselijke wijze, hoeveel mensen zich ook zouden bekeren hier op aarde, nooit is het offer van de Here Jezus te krap, of te weinig.

Nooit is die bodem van de schatkist van Zijn genade in zicht, daar is altijd genoeg om uit Zijn lijden en sterven te putten, en uit te delen, tot vergeving van de zonden.

Maar is iedereen dan gered? Als Hij geleden heeft onder de toorn van God tegen het hele menselijke geslacht, is iedereen dan gered? Nee, alleen zij die geloven in de Here Jezus Christus, voor hen gaf de Here Jezus Zijn bloed, uit liefde voor hen, offerde de Here Jezus Zijn leven. Die liefde van Jezus voor de Zijnen die klinkt zo mooi door in Zondag 15.

Je ziet het in vraag en antwoord 37: door Zijn lijden heeft Hij óns lichaam en ónze ziel van het eeuwig oordeel verlost en Gods genadig gerechtigheid en het eeuwige leven voor óns verworven.

En vraag en antwoord 38: om óns te bevrijden van het strenge oordeel van God, dat over óns zou komen.

En vraag aan antwoord 39: ik ben er zeker van, staat daar, dat Jezus, de vloek die op mij lag, op Zich geladen heeft.

De liefde van Jezus voor de Zijnen, Hij droeg het. Hij doorstond het. Hij heeft die zwakheid en lijden en sterven gedragen voor de Zijnen.

Dit heilsplan van God, deze verlossingsweg van de Here zien we ook terug in Marcus 15. Dat plan van Vader, Zoon en Heilige Geest, om Jezus als offer te later betalen. Niet als noodlot, als toevallige samenloop van omstandigheden. Nee, doel bewust plan van God.

Dat ziet u in dat woord 'overleveren', in vers 1 klinkt dat. De Joden **leverden** Jezus **over** aan Pilatus om Hem te veroordelen.

In vers 10 klinkt dat nog een keer, Hij wist dat ze Hem hadden **overgeleverd**.

En vers 15, Pilatus **levert** Jezus **over** aan de soldaten om Jezus te laten kruisigen.

Overleveren.

In dat woord zit natuurlijk die duistere, duivelse plan van de satan. Dat de poorten van de hel, de harten van de Joodse leiders had veroverd om de Zoon van God te doden. Ze hadden Hem overgeleverd om Hem te laten doden.

Maar in datzelfde woord tekent Marcus de aanwezigheid van God, van Gods leiding. Want, terwijl die duivelse plannen van de satan zich vol trekken in het uitleveren van Jezus, geeft dit woord aan de gelovigen **hoop**. Hier schijnt het heerlijke licht van Gods verlossingsplan. Jezus had het gezegd.

En had daarbij juist ook dat woord 'overleveren' gebruikt. U kunt het lezen in Marcus 9: 31 en Marcus 10: 33. In Marcus 10 staat, "zie" zegt de Here Jezus, "zie wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal aan de over priesters en Schriftgeleerden overgeleverd worden. En ze zullen Hem ter dood veroordelen en Hem aan de heidenen overleveren".

Hier openbaart zich niet alleen het gif uit de duistere krochten van de hel, maar hier schijnt ook het licht van God. "Overgeleverd, dat zal Ik worden" zei Jezus, "tot redding naar Gods heilig plan". Juist als Jezus bij Pilatus komt, vers 1, juist als Hij daar weer weggaat, vers 15, overgeleverd.

Ziet u, het lijkt wel willoos, en machteloos, en zwak, en dat het niets voorstelt. Maar Jezus is de Enige, die hier echt vrij is, en echt machtig, en echt sterk. Want Pilatus die luistert naar de wil van het volk, en de Joodse leiders die luisteren naar de stem van de duivel en hun eigen hart.

Jezus luistert naar de stem van Zijn Hemelse Vader. Dat lijkt zwak. Het bracht Jezus tot het kruis, en de vloek en het eeuwige oordeel. Maar juist daarin openbaart zich Gods grote kracht, kracht van het eeuwige leven voor ieder die in Hem gelooft.

Want als je gelooft in de Here Jezus, dan ontvang je door Zijn offer geen vloek, maar zegen. En geen oordeel over je zonden, maar vrijspraak. En geen dood om je eigen overtredingen, maar leven.

Niet, omdat je zo goed gelooft, of omdat je zo goed werkt, of omdat je zo'n geweldige christen bent. Maar om één reden: omwille van het offer van Jezus Christus!

Wat een troost! Wat een troost als je zelf ook je kruis op je moet nemen, en de Here Jezus wilt volgen in je leven. Wat een troost voor allen die Christus verkiezen boven het leven. Die Christus verkiezen boven het gemak van deze wereld. Die Christus verkiezen boven wat wij mensen sterk en krachtig en mooi vinden.

Ontvangt u, broeders en zusters, deze troost? Geloof u zo ook in Jezus Christus? Of, of trekt de wereld aan u, en is Christus en Zijn kruis lijden afwezig in uw leven? Dat kan, maar dat is een slecht teken. En er is maar één optie: om je te bekeren, en Jezus te volgen.

Want als je Jezus volgt, dan lijkt het zwak, het lijkt dat onze Koning machteloos is. Maar wij weten toch, wij verwachten geen aards Koninkrijk, wij verwachten een Hemels Koninkrijk! Dat nu nog in het teken staat van kruis en zwakheid en dwaasheid voor de wereld. Maar dat Koninkrijk komt.

Dat Koninkrijk komt, en Hij zal het eens voltooien in eeuwige heerlijkheid, als de Here Jezus terugkomt op de wolken. Dan blijkt Zijn Koninkrijk werkelijkheid te zijn. Dan zal Hij recht spreken in waarheid, en het leven geven aan allen die in geloof, hun hoop hebben het gericht op Jezus, en Hem alleen.

Jezus heeft geleden onder Pontius Pilatus, door de Joodse leiders aan hem overgeleverd, en door Pilatus en de Joodse leiders veroordeeld. Een verschrikkelijke realiteit, van 2000 jaar geleden. Maar tegelijk, één grote bron van vreugde, voor hen die willen leven van genade.

Is deze Jezus, broeders en zusters, is deze Jezus, ook uw vreugde?

Zoek Hem!

Geloof in Hem!

Dan is Zijn dood uw leven, en Zijn lijden tot uw heerlijkheid.
En Zijn verdriet, tot uw vreugde.

AMEN